

Valdības Vēstnesis

Maksa par „Valdības Vēstnesi” sākot no 1. janvāra:
Saņemot ekspedīcijā:
Par 1 mēnesi 75 rbj. — kap.
Piesūtot mājā un pa pastu:
Par 1 mēnesi 90 rbj. — kap.
Par atsevišķu numuru: saņemot
ekspedīcijā 3 . 25 .
Pie atkalpārdevējiem 3 . 75 .

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot
.....
Redakcija:
Rīgā, pili Nr. 2. Tel. Nr. 9-89
Runas stundas no 11—12

ofciālais laikraksts
svētdienas un svētku dienas
.....
Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili Nr. 1. Tel. Nr. 9-57
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:
a) tiesu sludinājumi līdz 30 vien-
slēdīgām rindīņām 180 rbj. — kap.
par katru tālāku rindīņu 6 . — .
b) citām iestādēm un amata per-
sonām, par katru vienslēdīgu
rindīņu 8 . — .
c) privātiem par katru vienslēdīgu
rindīņu 10 . — .

№ 102

Otrdien, 9. maijā 1922. g.

Piektais gads

Noteikumi ievadmitas ierēķināšanai par eksportējamo preču ražošanai izlietotām ārzemju izejvielām.
Muitas departamenta ievadmitas tarifa papildinājumi un paskaidrojumi.
Noteikumi par vaislas lopu uzņemšanu ciltsgāmātās.
Iz apsardzības ministra pavēles Nr. 4.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Noteikumi
Ievadmitas ierēķināšanai par eksportējamo preču ražošanai izlietotām ārzemju izejvielām.

(Izdoti uz 1922. g. „Valdības Vēstnesi” Nr. 26 publicētā eksporta tarifa noteikumu IV. p. pamata.)

I. Vispārīgā daļa.

1. Eksportētie ražojumi, par kuriem ierēķināma ievadmitas maksa uz viņu izgatavošanai izlietotām ārzemju izejvielām, uzskaitīti šo noteikumu otrā daļā.

Piesaknis. Derīga līdz
Ierēķina apliecība Nr.
..... muitas valde ar
šo apliecību, ka firma
..... izvedusi uz ārzemēm
..... 192 gadā
..... (ražojuma nosaukums
un svars) pēc
(izvēs. dokumenti.)
Minētai firmai, uzrādot šo apliecību,
ir tiesības saņemt caur Latvijas muitas
iestādēm
..... (preces nosaukums) pēc tarifa
§ bez muitas par muitas nodokļu
sumu rbj. kap.
Izdota uz muitas
valdes ievadmitas kvītes Nr.
..... (datums) 192 g.
pamata.

Muitas valdes priekšnieks:
Revidents:
Eksporta nodaļas pārzinis:

5. Izdodot ierēķina apliecības, muitas iestādes taisa atzīmes:

1) uz ievadmitas kvītes šķērsām pāri par nodokļu sumas kopsavilkumu: „Izdota ierēķina apliecība Nr.” (zīmogs, datums, paraksti).
2) uz ierēķina apliecības: „Izdota uz muitas valdes nodaļas kvītes Nr. pamata” (zīmogs, datums, paraksti).

Piezīme. Ierēķina apliecības izdodamas vienīgi par tiem ražojumiem, uz kuriem apzīmēti, ka viņu ražošanas vieta ir Latvija (etiķetes, marķas, zīmes u. t. t.).

6. Uz izlietotām ierēķina apliecībām muitas iestāde taisa atzīmi: „Izlietots par rbj. kap.”, pēc kam viņas pievienojamas attiecīgiem preču pārbaudīšanas dokumentiem.

7. Tiesības izdot ierēķina kvītes piešķirtas vienīgi Rīgas un Liepājas muiņniecām.

II. Specialā daļa.

A. Ievadmitas atmaksas par sezam, sinepju, zemes riekstu, soja-pupu eļļu, eksportētu šrotu veidā uz ārzemēm.

1. Kontrolē izvedama saskaņā ar šo noteikumu vispārējās daļas 2. pantu, pie kam jāgriež vēriba uz to, ka eksportējamās konzervu veidā eļļas ir tiešām soja-pupu, zemes riekstu, sezam un si-

2. Eksportam izlieto izejvielu daudzumu konstatē un kontrolē muitas iestādes vai nu uz vietas muiņniecā pie ražojumu eksportēšanas, jeb ražošanas vietā, ierīkojot pēdējā gadījumā pastāvīgu vai periodisku (skatoties pēc vajadzības) muitas uzraudzību uz ražotāja rēķina.

3. Izvedot ražojumus, ražotājam vai eksportieram jāstāda priekšā muitas iestādēm muitas kvīte par ražojumu izgatavošanai ievestām izejvielām.

Piezīme. Derīgas vienīgi kvītes, kas izdotas pēc 1921. g. 20. jūlija.

4. Izlaidēja muiņa, pēc ražojumu izlaidšanas uz ārzemēm izdod ierēķina apliecību par eksportieram atmaksai pienākošos naudas sumu (pēc klātpieliktā formulara). Šādas ierēķina apliecības derīgas 2 gadu laikā, skaitot no viņu izdošanas dienas, un noder ievadmitas nodokļu samaksai uz to pilnvarotās Latvijas ostu un dzelzceļu muiņniecās vienīgi par tām precēm, uz kurām viņas izdotas. Ierēķina apliecības izdodamas uz eksportiera vārda, kuram atļauts viņas cedēt citam, samaksājot cedējumu ar pienācīgu zīmognodokli.

Piezīme. Naudā muitas nodokli neatmaksā.

Punktā 4. minētais ierēķina apliecības formulars.

Derīga līdz
Ierēķina apliecība Nr.
..... muitas valde ar
šo apliecību, ka firma
..... izvedusi uz ārzemēm
..... 192 gadā
..... (ražojuma nosaukums
un svars) pēc
(izvēs. dokumenti.)

Minētai firmai, uzrādot šo apliecību, ir tiesības saņemt caur Latvijas muitas iestādēm
..... (preces nosaukums) pēc tarifa
§ bez muitas par muitas nodokļu
sumu rbj. kap.
Izdota uz muitas
valdes ievadmitas kvītes Nr.
..... (datums) 192 g.
pamata.

Muitas valdes priekšnieks:
Revidents:
Eksporta nodaļas pārzinis:

nepju eļļas. Jauktas eļļas nav pielaižamas.

2. Katras normala lieluma (apaļas) pusķērbīņas (1/2) eļļas saturs skaitāms līdzīgs 85 gr., normalas ceturtdaļķērbīņas (1/4) — 42,5 gr., par kuru daudzumu arī aprēķināms atmaksājama muitas nodoklis un izdodama ierēķina apliecība.

3. Uz katras priekšā stādītās ievadmitas kvītes pamata var tikt izdota ierēķina apliecības par sumu, kas līdzinājas 85% no samaksātā pēc ievadmitas kvītes muitas nodokļa. Par to eksportējamo daudzumu, ko nevar segt ar ievadmitas kvītēm, nekādā gadījumā nevar tikt izdota ierēķina kvīte.

Piezīme. Pieņemamas vienīgi ievadmitas kvītes, kurās p. I. uzskaitītas eļļas minētais tieši un ne tikai zem vispārīgā tarifa nosaukuma.

B. Ievadmitas atmaksas par tabaku, eksportētu uz ārzemēm cigaru, papirosu un cigarešu veidā.

1. Gatavu ražojumu veidā izvestās tabakas tīrais svars konstatējams uz akcīzes apliecību pamata.

Apliecības pieliekamas pie muiņniecības dokumentiem.

2. Uz katras priekšā stādītās ievadmitas kvītes pamata var tikt izdota ierēķina apliecības par sumu, kas līdzinājas 85% no nomaksātā pēc ievadmitas

tas kvītes nodokļa. Par to eksportējamo daudzumu, ko nevar segt ar ievadmitas kvītēm, ierēķina apliecības nekādā gadījumā nevar tikt izdota.

Finansu ministra biedrs
V. Ābolīņš.
Muitas departamenta direktors
A. Pilsatnieks.

Noteikumi
par vaislas lopu uzņemšanu ciltsgāmātās.

1. Ciltsgāmātas ved Latvijas lauksaimniecības centrālbiedrība un Latviešu lauksaimnieku ekonomiskā sabiedrība. Ciltsgāmātas sadalās pamata un pagaidu.

2. Ciltsgāmātu vešanas nolūki:

a) veicināt augstāzīgu tīrasiņu vaislas lopu ieaudzēšanu,
b) atzīmēt valsti audzējamo sugu tīrasiņu lopus un krustojumus.

3. Pamata ciltsgāmātas ved sekošām sugām:

a) brūnīem lopiņiem, kuri cēlušies galvenā kārtā no angēlnas un daļu sarkanās (tīņu) sugām ar tauku % vismaz 3,5%, ciltszīme „L. B.”;

b) melnraibiem lopiņiem, kuri cēlušies galvenā kārtā no rītrīžu vai Holandes sugām ar tauku % vismaz 3,1%, ciltszīme „L. M.”;

c) sarkanraibiem lopiņiem, kuri cēlušies galvenā kārtā no vietējā celma, ar tauku % vismaz 3,8%, ciltszīme „L. K.”;

d) sarkanīem lopiņiem, kuri cēlušies galvenā kārtā no vietējā celma, ar tauku % vismaz 3,8%, ciltszīme „L. S.”;

e) ziliem lopiņiem, kuri cēlušies galvenā kārtā no vietējā celma, ar tauku % vismaz 3,5%, ciltszīme „L. Z.”.

Piezīme. Arī pārējām sugām, ja tās izplatās valsti plašākos apmēros, var ievest ciltsgāmātas.

4. Lopiņiem, kuri uzskatāmi kā krustojumi, vai kuru tīrasiņība nav droši pierādāma, ved tikpat daudz pagaidu ciltsgāmātu. Šo lopu ciltszīmes sastādās no attiecīgās tīrasiņu sugas ciltszīmes liekot burtu „L” vietā burtu „K” p. piem.: „K. M.”, „K. Z.” u. t. t.

5. Lopus ciltsgāmātās uzņem komisijas, sastāvošas no 4 personām:

a) p. I. minēto organizāciju priekšstāvja kā priekšsēdētāja,
b) vietējā lopkopības virspārrauga,
c) vietējās lopu audzētāju vai lopu pārraudzības biedrības priekšstāvja un
d) vietējā lopkopības pārrauga vai lopu audzētāju biedrības instruktora.

Komisija pilntiesīga, ja piedalās 3 locekļi, to starpā priekšsēdētājs. Vēlams, lai komisijā darbotos līdz ar veterinārārstu.

6. Ciltsgāmātās uzņem veselīgus, normali attīstītus lopus, kuru ražību iespējams pierādīt ar pārraudzības biedrību skaitļiem. Bullus uzņem ne jaunākus par 2 gadiem un govīs — pēc pirmā slaukšanas perioda. Bulliem ražības skaitļus prasa par to mātēm.

Piezīme. Valsts un sabiedrisko iestāžu saimniecībās pārraudzības biedrību skaitļu uzrādīšana, pie uzņemšanas ciltsgāmātās, nav obligatoriska.

7. Pamata ciltsgāmātās uzņem bullus un govīs, kuri paši un to priekšcieči pēdējās 3 paudzēs izdevuši katrs vismaz 200 mārciņas piena tauku gadā ar piena tauku % ne mazāku par p. 3. paredzēto. Uzņemamiem lopiņiem jābūt: bulliem vismaz 120 cm. un govīm 117 cm. augstiem kausā.

8. Pagaidu ciltsgāmātā uzņem govīs, kuras pēc sava tipa stāv tuvu kādai no pamata ciltsgāmātas sugām un kuras gadā izdevušas ne mazāk par 200 mārciņām piena tauku.

9. Ciltsgāmātās neuzņem slimus lopus, kā arī lopus ar slimības pazīmēm un uzkrītošiem trūkumiem: pretejas kārtas izskatu, neglītu smagu galvu, iekritušām acīm, īsu kaklu, rupju ādu, ierautu vēderu, liku muguru, lieliem tukšumiem, slīpu krustu, kazas tesmeni, augstu asti, šaurām gūžām, pārāk sliktu vai trēknu miesu.

10. Ciltsgāmātās uzņemtiem lopiņiem uzņemšanas komisijas iedezina kreisā raga iekšpusē vienu no p. p. 3. un 4. minētām ciltszīmēm un pēdējos divus skaitļus no uzņemšanas gada, bet labā raga iekšpusē vienu no p. I. minēto organizāciju iniciāliem resp. marku (Latvijas lauksaimniecības centrālbiedrība — „C” un Latviešu lauksaimnieku ekonomiskai sabiedrībai — „E”) un tekošo ciltsgāmātas numuru, kurš katrai organizācijai priekš katras ciltsgāmātas un kārtas ir savs.

Piezīme. Bezragainu (toliem) lopiņiem zīmes un skaitļus ietēvē attiecīgā ausī.

11. Ciltsgāmātās uzņemto lopu īpašniekiem izsniedz izrakstus no ciltsgāmātām ar komisijas priekšsēdētāja parakstu.

12. Vietējās lopu audzētāju un lopkopības pārraudzības biedrības ved vaislas teļu grāmātas, kurās ieraksta ciltsgāmātās uzņemto lopu pēcnācējus 2 mēnešu laikā pēc dzimšanas. Ierakstītiem teļiem ietēvē: labā ausī: organizācijas iniciālus un mātes ciltsgāmātas numuru, bet kreisā ausī — mātes ciltszīmi un pēdējos divus skaitļus no teļa dzimšanas gada. Teļus ieraksta vaislas grāmātās lopu audzētāju vai lopu pārraudzības biedrības priekšstāvī un vietējais instruktors vai lopkopības pārraugis. — Par teļu ierakstīšanu ziņo organizācijai, kura ved ciltsgāmātas. Ierakstīto teļu īpašniekiem, uz vēlēšanas, izsniedz izrakstus no vaislas teļu grāmātas ar lopu audzētāju vai lopu pārraudzības biedrības priekšstāvja un instruktora vai lopkopības pārrauga parakstiem.

13. Pie govju aplaišanas ar ciltsgāmātās uzņemtiem bulliem pēdējo turētāji izdod sevišķas apliecības, kuras jāuzrāda pie dzimušo pēcnācēju ierakstīšanas vaislas teļu grāmātās.

Rīgā, 1922. g. 22. aprīlī. Nr. 1115.

Apstiprinu:
Zemkopības ministra biedrs
H. Celmiņš.

Iz apsardzības ministra pavēles Nr. 4.

Rīgā, 1922. g. 6. maijā.

Pārvaldības daļa.
§ 1.

48. Pieklājības un savstarpējo attiecību noteikumi obligatoriski bez izņēmuma visiem kaņavīriem, neraugoties uz viņu dienesta pakāpi un amatu, ja viņi gērbušies kaņavīru apģērbā. Kad apakšnieks priekšnieka klātbūtnē vai jaunākais vecākā klātbūtnē pārkāpj vispārējo kaņavīru kārtību un disciplīnu, vai neievēro sabiedrisko pieklājību publiskā vietā, priekšniekam un vecākam nevien ir tiesība, bet pienākums apakšniekam vai jaunākam to atgādāt. Ja apakšnieks vai jaunākais atgādājumu neievēro, tad priekšnieks vai vecākais var viņu arestēt, izņemot tās personas, kurām arests disciplinārā kārtā nav uzliedams. Minētie pienākumi un tiesības piešķirti: ģenerāļiem — attiecībā uz pulkvežiem un visiem kaņavīriem, jaunākiem dienesta pakāpē; pulvežiem un pulkvežiem-leitnantiem — uz kapteinjiem un visiem kaņavīriem, jaunākiem dienesta pakāpē; visiem virsniekiem — uz instruktoriem un kareivjiem; instruktoriem — uz savas rotas kareivjiem.

Par šo noteikumu neievērošanu priekšnieki vai vecākie atbild kā par dienesta pienākuma neizpildīšanu.

§ 12.

Vēl līdz šim atgadās, ka daži virsnieki parādas atklātās vietās iereibušā stāvokli, trokšņojot un aizkarot citus pilsoņus, caur ko kaitē savam un pārējo virsnieku godam.

No valsts administratīvām iestādēm, kā arī no atsevišķām privatpersonām ienāk sūdzības par dažu virsnieku neko- rektu un piedauzīgu uzvešanos publiskās vietās.

Aizrādot uz iekārtas reglamenta 4. un 8. p. p., pavēlu turpmāk visiem daļu un iestāžu priekšniekiem lietot visu viņiem piešķirto varu, lai viņiem padoto virs- nieku starpā šādas nebūšanas neatkārt- otos.

Ministrs G. Zemgals.

Kanceļijas priekšnieks,
pulkvedis-leitnants Spandegs.

Muitas departamenta ievadmuitas tarifa papildinājumi un paskaidrojumi*.)

- 60) 1. martā cirk. № 3330. Skalu plēšamie aparāti, pagata-
voti no šauteņu durkļiem, ievē-
šanai aizliegti.
- 61) 3. " " № 3486. Novērots, ka dažas muitas iestā-
dēs pārpratušas muitas departa-
menta 1921. g. 30. septembra
cirkularu № 8730 par stripveidi-
giem cimdū uzšuvumiem tādā
veidā, ka arī aditi cimdi būtu mui-
tojami pēc ievadmuitas tarifa
209. panta, kamdēļ aizrādam,
ka minētais cirkulars attiecas
īkai uz cimdū, kas pagatavoti
no audumiem un muijojami
pēc 209. panta.
- 62) 7. " " № 3660. 1) Izolatori (porcelana, fajansa,
stikla u. t. t.), kuji pienāk at-
sevišķi bez metala daļām, mui-
tojami pēc materiala, no kuja tie
izgatavoti,
2) auzu pārslas — pēc . . . § 3, pk. 3.
- 63) 13. " " № 3858. Tā ka triko drēbe pēc savas bū-
tības nav audums (nesatur
audus un ataudus) aizrādam,
ka tā, t. i. triko drēbe, kā arī
visādi neizšūti izstrādājumi no
triko drēbes, muijojami, sa-
skaņā ar ievadmuitas tarifa
vispārējām piezīmēm piepantiem
183.—209. p. 5. pēc . . . § 205. p. 1. at-
tīcīgā burta.
1921. g. 30. septembra cirkulars
№ 8730, par stripveidīgiem
cimdū uzšuvumiem, tamdēļ
piemērojams arī cimdū, kas
pagatavoti no triko drēbes.
- 64) 14. " " № 3986. Arzenika stikls nav samainams
ar stiklu drumstalām (sadau-
zītu stiklu), bet kā arzena
paskābes anchidrida stiklvei-
dīga modifikācija, muijojams
pēc . . . § 99.
- 65) 17. " " № 4208. 1) Vēstuju blankas ar firmas ap-
zīmējumu, neskatoties uz to,
kādā valodā tās iespīestas,
muijojamas pēc . . . § 177., p. 2b.
2) „Kufekē” un „Nestlē” milti —
pēc . . . § 24., p. 3 a.
Mākslīgs medus pulvers — pēc
§ 112., p. 9.
- 66) 23. " " № 4554. Ebreju maces (Lieldienas maize),
ja tā pastāv vienīgi no ūdens
un miltiem (bez aizdara), —
pēc . . . § 39.
- 67) 24. " " № 4654. Ar aizdaru, — tad — kā cepumi —
pēc . . . § 24., p. 3a.
- 68) 31. " " № 5055. Gaļas kapājamiē naži — pēc . . . § 158., p. 1.
- 69) 31. " " № 5056. Ādas apģērbu gabali, sevišķi ne-
minēti ievadmuitas tarifā, ar,
vai bez auduma oderes — pēc
§ 57., p. 5.
- 70) 31. " " № 5058. Velosīpedu ādas somīņas, kā
velosīpedu daļas — pēc . . . § 173., p. 6.
- 71) 31. " " № 5059. Kreolīns, netīrīts — pēc . . . § 81.
- 72) 5. aprīļa cirk. № 5539. Fosforskābi barības kaļķi — pēc
(ne pēc šā panta piezīmes). § 39.
- 73) 6. " " № 5588. Mašīnas, kas lietojamas tikai me-
talu ražoju trīšanai (uzasinā-
šanai), nav pielīdzīnamas metala
apstrādāšanas mašīnām un nav
muijojamas pēc panta 167. p. 1a,
bet — pēc . . . § 167, p. 1b.
- 74) 6. " " № 5589. Gaisa zālpēters (slāpekļuskābais
kalcijs) — pēc . . . § 103, p. 1.

Departamenta direktora vietās izpildītājs E. Dundurs.
Nodaļas vadītājs Kļaviņš.
Darbvedis R. Jedrovics.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Visām pilsētu un apriņķu valdēm.

Darba ministrijas pārziņā un vadībā no š. g. jauvara mēneša atrodas neredzīgo institūts Strazdumuižā pie Rīgas. Minētā iestādē ierīkota skola neredzīgiem bērniem un birstu un kurvju darbnīcas pieaugu- šiem. Institutā patlaban atrodas neliels skaits iedzīvotāju, kamēr pēc valsts sta- tistiskās pārvaldes ziņām neredzīgo skaits Latvijā sniedzas pāri 3000. Tas norāda, ka liels daudzums neredzīgo paliek bez jeb kādas izglītības un apmācības amatā, ne ar ko nenodrošinājot savu eksistenci un patstāvību. Šis trūkums katrā ziņā novēršams. Darba ministrija stingri ap-

ņēmusēs institutu nostādīt tā, ka viņā visiem neredzīgiem būtu iespējams baudīt vispārēju izglītību pamatskolas apmērā un specialu apmācību augstāk minētos arodos. Caur to neredzīgiem būtu dota iespēja tapt par patstāvīgiem un mate- rialī nodrošinātiem pilsoņiem ar patikamu pārliecību, ka viņi nav sabiedrībai par slogu. Valsts un sabiedrība savukārt būtu tā no jauna ieguvuse neatkarīgus un ražotspējīgus līdzpilsoņus.

Pēc tikko institūtā izdarītiem remonta darbiem pašlaik iespējams viņā uzņemt lielāku skaitu neredzīgo. Lai darītu pie- ejamu minēto iestādi visiem neredzīgiem, darba ministrija lūdz Jūs darīt pēc iespējas jo plaši zinamu kārtību un no- teikumus, zem kādiem neredzīgos uzņemt Latvijas neredzīgo institūtā:

1. Institutā uzņem miesīgi un garīgi veselus vājredzīgus un neredzīgus bērnus un pieaugušos no 8 līdz 40 gadu vecus, kuju acis pēc ārstu aplīcības nav dzī- dinamas.

2. Iestādē iestājoties jānodod: 1) per- sonas aplīcība, 2) krustamā zīme un 3) baku potēšanas zīme.

3. Jāņem līdzi pietiekošs apģērbis, veļa un gultas drēbes.

4. Jādod rakstisks apsoliņums ievērot un padoties visiem darba ministrijas ap- stiprinātiem instituta iekšējās iekārtas noteikumiem.

5. Neredzīgo skolas apmeklēšana ob- ligatoriska bērniem no 8 līdz 15 gadiem.

6. Amatmācībā (birstu taisīšanā un kurvju pišanā) uzņem neredzīgos no 16 līdz 40 gadu; amatniecība ilgst no 3 līdz 4 gadiem.

7. Skola un amatmācība institūtā par brīvu.

8. Par uzturu jāmaksā neliela daļa no faktiskiem izdevumiem, pagaidām 600 rbj. mēnesī; pārējos izdevumus sedz valsts.

9. Trūcīgos un maksāt nespējīgos uzņem institūtā uz attīcīgas pašvaldības iestādes rēķina, priekšā stādot piekriša- nas aplīcību.

Visus neredzīgos, kuji augšā pievestos noteikumus ir ar mieru ievērot, var ne- kavējoties ievietot neredzīgo institūtā, pīeteicot tos iepriekš darba ministrijā Rīgā, Nikolaja ielā № 26, dz. 11.

Darba ministrs R. Dukurs.
Departamenta vicedīrektors O. Sīlī.
Penziju un socialās apģādības
nodalas vadītājs G. Stengrevics.

Mūsu muitas tarifa jautājums.

Satversmes Sapulcē š. g. 5. maija sēdē muitas tarīfu apspīežot, finansu ministra vietās izpildītājs V. Āboliņš, atbīdēdams uz vairākiem aizrādījumiem, deva sekošu paskaidrojumu par mūsu muitas tarīfu:

Abi referenti, tāpat arī Buševica kgs aizkustīnāja tādu vispārīgu muitas un finansu politikas jautājumu, uz kujiem, saprotama lieta, man nav iespējams izsmēlošu atbīdī dot, bet uz dažiēn no viņiem turu tomēr par savu pienākumu atbīdēt. Muitas tarīfs, saprotama lieta, ir kompromīss, kompromīss starp dažādām interesēm, partijām, šķīrām, kujs vecās valstīs izceļ bezgalīgu strīdus, kur muitas likuma grozīšana prasa dažreiz vairākus gadus. Par piem. Savienotās valstīs pie muitas likuma strādā jau 5 gadus, un viņš vēl nav parlamentā varējis iziet cauri, jo tur šķīru interesēs ir tik stipras un tik pretīšķīgas, un katrā šķīra savas interesēs tā aizstāv, ka likumam iziet cauri parlamentam nav viegli. Buševica kgs aizrādīja, ka muita vispār dod ienākumus tikai tad, ja viņa uzbūvēta uz masas patēriņa priekšmetu aplīkšanu. Pilnīgi pareizi. No otras puses viņš saka, ka šī muita esot nevēlama. Viņš atzīst mūitu tikai uz greznuma priekš- metiem, bet ta mūita patiesībā tāču dod ļoti maz. Mūitai uz greznuma priekš- metiem ir pa lielākai daļai cīts mērķis, nevis ienākumi, bet aizkavēt nevajadzīgu priekšmetu iēplūšanu un tādā ceļā censties panākt importa un eksporta līdzsvaru. Ja mēs gribētu pie- paturēt tikai to mūitu, ko Buševica kungs ieteica, tad jāsaka, ka tādai mūitai ir ļoti maza nozīme un tas nozīmētu mūitas atcēlšanu. Bet kungi, mūitu var atcēlt tikai mežoņu valstīs. Nevienu civilizētu valstī Jūs nevarat uzrādīt, kur mūita nepastāvētu. (Sauciens no social- demokratiem: „Anglijā.”) Anglijā pa- stāv mūitas tāpat, kā Latvijā. Arī pie mums nevar būt runa par to, vai mūita ir vajadzīga vai nevajadzīga. Pilnīgi pareizi, ka mūitai viscauri visupīrms ir fiskāls rak- sturs. Man liekas, augstāsapulce laikam ne- varēs atzīt par pareizu to stāvokli, kāds bija gadu atpakaļ, kad nebija šī mūitas tarīfa, un kad mūsu valstis ienākumi no mūitas iztāisīja pavisam niecīgu sumu mūsu budžetā un tik niecīgu procentu, kādu nevienas citas valstis budžetā ne- atrādīsim. Ja ņemam p. pr. tādu valstī, kā Šveice, tad izrādās, ka viņas valsts budžetā mūita iztāisīja 85%, pie mums ta iztāisīja 1920./21. g. budžetā tikai 4%. Tagad šīe apstākļi ir grozījušies. Es neteikšu, ka suma, ko dod mūita, iztāisītu lielu procentu valstis budžetā, bet viņa tomēr dod mūsu valstis kasei ļoti sajūtamas sumas, un es nezīnu, kādā citā ceļā varētu viņas sadabūt, ja no mūitas atteiktos. Mūita dod acumīrkli ap 150 miljonu mēnesī, kas iztāisīja ap

25% no valstis iegēmumu budžeta, un ta ir šī tagadējā mūitas tarīfa panākums. Kungi, ar to Jūs jāreķīnās, ja Jūs gribat, lai Latvijas valstis varētu pastāvēt. Kamēr Jūs neesat atraduši citus valstis ienākumu avotus, un tos Jūs tik drīz neatradīsiēt un neuzrādīsiēt, tikmēr uzstādīt jautājumu, vai mūita ir vajadzīga vai ne, man liekas, tas nebūs nopietni ņemams. Tā tad, raugoties no fiskālā redzes stāvokļa, ko visupīrms mūitas tarīfs cenšas panākt, Latvijas tagadējais mūitas tarīfs ir savu uzdevumu izpīdījis, viņš panācis to, ko finansu ministrija vēlējis panākt, un finansu ministrija cer uz priekšu, ka likums tādā veidā, kā tas pieņemts finansu un budžeta komisijā, kaut arī ar maziem pārgrozījumiem, palīdzēs uzturēt mūsu valstis budžetā līdzsvaru. Iesnēgtā mūitas tarīfa radikāla grozīšana varētu radīt tādu iztrūkumus, kas varētu apdraudēt budžeta līdzsvaru un līdz ar to valstis saimnieciskās dzīves stabilitāti.

Pilnīgi pareizi, ka otrs mūitas tarīfa uzdevums ir, pabalstīt rūpniecību. Arī no šī redzes stāvokļa mūitas tarīfs pie- mērots, cik tas bijis iespējams. Referentu kungu aizrādījumi uz 1921. g. 15. aprīļa likuma atcēlšanu ar mūitas tarīfa ievēšanu ir lieki. Vispīrms, kungi, nevajaga aizmīrst, ka 15. aprīļa likumu Jūs savās finansu un tirdzniecības rūp- niecības budžetu komisijās arī neesiet varējuši uzturēt spēkā, bet esiet pa lielākai daļai gājuši to ceļu, ko fi- nansu ministrija, un cīts ceļš arī nav iespējams. Ja gribētu piepaturēt 15. aprīļa likuma noteikumu par pusfabrikātu at- svabīnāšanu no mūitas, tad tas ir tik slīdens un nepareizs ceļš, kas novedu pie tādām konsekvencēm, kujas 15. aprīļa likuma ierosinātājs nebūs vēlējis. Tomēr viss, kas iespējams, no 15. aprīļa likuma jaunā mūitas tarīfa ir izlietots. Bet ja arī finansu un budžetu komisija, tāpat tirdzniecības un rūpniecības komisija nav šo valdības soli anulejušas, bet ieturējušas vidus ceļu, tad tas ir pie- rādījums, ka nevajadzēja par šā likuma neizlietošanu visā viņa pilnībā pārāk lielus uzbrukumus taisīt. Kas attiecas uz rūpniecības atjaunošanu, tad ta ne- maz nestāv tik lielā atkarībā no 15. aprīļa likuma. Ja kāds nopietni gribējis nākt un te atjaunot Latvijā kautkādu rūpniecības uzņēmumu un viņam bijuši doti kautkādi solījumi no tirdzniecības un rūpniecības ministrijas, tie visi ir pīdīti un visiem nopietniem uzņēmījiem bijuse iespēja nākt un strādāt. Bet ja daži rūpniecības uzņē- mumi nav iesākuši darboties, tad tur ir cīti, dziļāki iemesli. Mūita uz mašīnām pa lielākai daļai nemaz nepastāv, un ta nekad nav domāta kā ienākumu avots, bet vienīgi aizsargāt mūsu rūpniecības iestādes. Ja fabrikas nav atjaunojušas, tad vainīgs ir tas, ka nav mums to apstākļu, kas varētu attīstīt Latvijā lielrūpniecību, nav fabrikas ražojuumu noņēmju. Ko līdzeta, ja mūsu lielrūpniecības fabrikas būtu atklājušas savu darbību. Visīsakā laikā būtu pārprodukcija, nebūtu, kur preces likt, jo mūsu lielais kaimiņš nebūtu spējīgs šīs preces nopīrkt. Viņam varbūt ir vajadzīgas tās preces, bet viņam trūkst pīrkšanas spējas, viņam nav iespējams tās samaksāt. Ir cilvēki, kujiem nav pietiekoši daudz pacietības un kuji vēlas lai mūsu rūpniecība uzplauktu ātrākā tempā nekā līdz šim. Bet te ar mūsu līgiem līdzekļiem, kā p. p. ar 15. aprīļa likumu nekas nav panākams. Bijušais tirdzniecības ministrim varu aizrādīt, ka rūpniecība, kujai Latvijā ir pamats, un ta rūpniecība, kas spēkulē uz ārzemē- tīrgiem, bet vietējām vajadzībām, nav gājuse atpakaļ, bet gājuši lielu soli uz priekšu. To pierāda tagadējais strād- nieku skaits rūpniecībā, to salīdziot ar strādnieku skaitu gadu atpakaļ. Varbūt ejam uz priekšu ne tik ātrā tempā, kā viens otrs būtu vēlējis, bet mēs ejam uz priekšu pa drošu ceļu, jo attīstās tāda rūpniecība, kujai šīe ir drošs pamats un kuja palīks un iztīks bez kādiem mūitas līgiem līdzekļiem.

Kas attiecas uz trešo mūitas tarīfa mērķi, kuju viņš centies sekmēt un kuju te aizrādīts, itkā tas nebūtu sasniegtas tas bez šaubām ir kļūda. Mēs tāču zinām, kā stāvēja ar rubļa kursu gadu atpakaļ, ka viņš mūžīgi krita, nokrita uz 2000 rbj. par vienu mārcīņu sterlingu ar tendenci uz tālāku krišanos, un mēs zinām, ka tagad rubļa kurss ir apmēram 2 reizes augstāks un pie tam stabils. Viens no lielākajiem faktoriem, kas pie ta noveda, ir mūitas

* Skatīes „Valdības Vēstneša” š. g. №№ 19, 41 un 62.

tarifs. Vispirms viņš deva valsts ienākumu budžetā lielas sumas, ar to samazināja budžeta deficītu un tā palīdzēja panākt budžeta līdzsvaru. Aizkavējot nevajadzīgu preču iepilšanu Latvijā, muitas tarifs sekmēja otrā valūtas stabilitātes faktoru — līdzniecības bilances līdzsvarošanu. Muitas tarifam vajaga būt piemērotiem laika apstākļiem un prasībām. Esmu tai pārliecībā, ka visā visumā gadu atpakaļ dotais un tagad vēl pastāvošais muitas tarifs savus uzdevumus ir veicis sekmīgi. Ja viena otra likme mums tagad izliekas pārspilēta, tad nevajaga piemērot apstākļus vienu gadu atpakaļ, kad likās, ka grimstam un ka nav kur aizķerties un kad mums vajadzēja ar visiem līdzekļiem noturēties, lai varētu pēdīgi justies, ka atrodamies uz drošiem pamatiem. Tagad tas mērķis sasniegts un tamdēļ acumirkli, ievērojot arī valūtas kursa uzlabošanu, mums pilnīgi iespējams stipri samazināt muitas likmes uz lielāko daļu importa preču, arī uz luksusa priekšmetiem. Finanšu ministrija pilnīgi piekrit šiem pārgrozījumiem un nāks ar priekšlikumiem vienā otrā vietā iet vēl tālāk. Tagad tas viss ir iespējams, jo tagad daudz kas, kas gadu atpakaļ priekš mums vareja būt ļoti bīstams, vairs tāds nav. Pašlaik ir iespējams ielaist arī liekas preces, un piemērota mūita mums dos zināmus ienākumus, kamēr pārmērīga mūita veicina kontrabandu. Pastāvošais muitas tarifs bijis piemērots dzīvei un viņas vajadzībām. Tagadējais projektētais tarifs ar saviem pārgrozījumiem, nākot viņa vietā, būs tikai loģisks tālākais solis. Vispārīgi runājot par šī muitas tarifa sastādīšanu, man jāsaka, ka zināms projekts bija jau izstrādāts tirdzniecības un rūpniecības ministrijā, viņš nonāca finanšu ministrijā, bet izrādījās pār nepieņemamu. Nepieņemams viņš bija pirmkārt tadēļ, ka bija pārāk nepilnīgs un otrkārt, bija atteicies no krievu nomenklaturas un klasifikācijas un to uzskatīja it kā par savu nopelni. Finanšu ministrija pārliecināta, ka būtu daudz kas sasniegts, ja mēs varētu saskaņot savu muitas tarifu ar kaimiņu valstu muitas tarifiem. Attiecībā uz Igauniju mēs to jau esam mēģinājuši darīt. Pirmais muitas tarifs, kuļu izdeva 1921. gada jūlijā, tiešām stāv tuvu Igaunijas muitas tarifam, kas arī bija izdots 1921. gada aprīļa beigās. Tur mēs, ievērojot toreizējos Igaunijas markas un Latvijas rubļa kursu, kur vien tas bija iespējams, kur tas neprasīja kaut kādu citu principu ievērošanu, pēc iespējas centāmies izlietot Igaunijas muitas tarifa likmes. Visā visumā, protams, nebija iespējams to izlietot. Kā jau Bērziņa kungs aizrādīja, ļoti daudzas likmes mēs samazinājām, jo Igaunijas likmes mums izlikās par augstām. Visā visumā ņemot, mūsu toreizējais muitas tarifs bija drusku zemāks par Igaunijas tarifu; vienā otrā vietā — uz luksusa priekšmetiem, arī uz augļiem, mēs drusku paaugstinājām. Ja mums izdotos saskaņot ar Igauniju muitas tarifus, un saskaņot arī monopolus, tad tas būtu liels solis uz priekšu. Mēs varētu izaicināt muitas robežas, caur ko valstij atristu diezgan lielle izdevumi. Tāpat mēs esam tānī pārliecībā, ka tā valsts, ar kuļu visvairāk mums būs jāreķinājas, ir Krievija. Lai mēs varētu savu muitas tarifu pēc iespējas vieglāk saskaņot ar Krievijas tarifu, tad ir labāki, ja tagad pieturamies pie tās pašas klasifikācijas un tās pašas nomenklaturas. Ja vēl ievēro, kā arī Polijā ieviesta tā pate klasifikācija un nomenklatura un nav tikai Lietavā, kur vispār muitas tarifs nav galīgi noorganizēts, tad, man liekas, citas iezjas nemaz nebija, kā pieņemt Krievijas muitas tarifa klasifikāciju un nomenklaturu. Tas, man liekas, bija vienīgais pareizais solis un tamdēļ arī pie muitas tarifa izstrādāšanas mēs ņēmām par paraugu ir Krievijas, ir Igaunijas muitas tarifu, zināms, ievērojot tāpat Polijas, Lietavas, Somijas un citu valstu tarifus, cik tas bija iespējams. Visus viņus izlietoja pēc iespējas, bet vistuvāk mēs gribējām pieslieties Igaunijai, būdami cerībā, ka tas mums dotu pilnīgu saskaņotību un te mēs varbūt varētu panākt šai ziņā lielākos ieguvumus.

Tika aizrādīts, ka mums vajadzētu muitas ziņā saistīties varbūt tuvāk ar Krieviju. Man liekas, ka ja rūpniecība Latvijā nav atjaunojusēs tādos apmēros, kā priekškaļa laikā, tad tur jāņem vērā tas apstākļi, ka mums vair nav ta pamata šeit, kas bija priekš kaļa. Ja

priekš kaļa šeit bija attīstīta rūpniecība lielos apmēros, tad tam par iemeslu bija toreizējais muitas tarifs, un ja tagad tā iespēja acumirkli vēl nav, tad, man liekas, tas atkarājas vispirms no tā, ka mēs tagad neesam Krievijas sastāvdaļa. Latvija tagad ir neatkarīga valsts un ja arī Krievija varētu pilnīgi atcelt mūitu uz visiem fabrikātiem, ko Latvijā ražo, tad tomēr mēs šeit nevarētu tik svabadi rīkoties. Lai arī Krievijas komisaru padome pieņemuse šādu lēmumu un par to mums ziņots, bet tomēr tas ir un paliek tikai rīkojums un no šī lēmuma nekādus reālus panākumus mēs vēl nevaram saredzēt un uz to uzbūvēt savu rūpniecības un muitas politiku, man liekas, būtu vieglprātīgi. Tani pašā laikā, kad Krievija mums atļauj ievest mūsu ražojumus bez muitas, viņai arī ir tiesība prasīt, lai Krievijas ražojumus ielaistu Latvijā bez muitas. Bet ja bez muitas ienāktu Latvijā visas tabakas preces, naftas produkti u. t. t., tad tas nozīmētu ļoti lielus iztrūkumus mūsu muitas ienēmumos. Man liekas, par šo jautājumu nav galīgā skaidrībā arī pate Krievija un tāpēc arī Latvijā šis pārgrozījums, liekas, būtu pārags, jo muitas un saimnieciskā politika var tur mainīties, un šī Latvijas ražojumu bezmaksas ielašana Krievijā var tikt anulēta, un tadā gadījumā visām tām fabrikām, kuļas būtu uzbūvētas uz šim cerībām, pašā momentā būtu jālikvidējas. Ja mēs varētu ar Krieviju noslēgt pilnīgu muitas uniju, tad jautājums stāvētu drusku citādi. Bet vienai mazai valstij slēgt muitas uniju ar lielvalsti ir diezgan riskanti. Lielai valstij iespējams rīkoties ar vienu otru apgabalu pēc savas patikas un vienu apgabalu izcelt uz otra apgabala rēķina. Tāda atsevišķa apgabala stāvokli var nonākt maza valsts pie muitas unijas ar lielvalsti. Pie tam muitas unija nozīmē, ka tās valstis stājas ļoti ciešos sakaros un viena maza valsts caur to savā ziņā zaudē daļu no savas patstāvības. Šis ir tik kardinals jautājums, ka par to izteikties un izšķirties, pa kuļu ceļu iet, ir diezgan grūti, un katrā ziņā šis jautājums nav izšķirams garāmejojot un ir pārags.

Bērziņa kgs aizrādīja, ka mūsu valūtas politika saņemot dzīves dārdzību. Bet tas tā nebūs, jo (A. Bērziņš no vietas: „neviena vārda par to neteicu, jūs esat mani pārpratuši“), man liekas, taisni otrādi: ja valūtu stabilizē, tad dārdzības pieaugšana apstājas, un mēs redzam arī tagad, kur dārdzības pieaugšana Latvijā ir apstājusēs. Dārdzības pamazināšanās gan nav notikuse tadā tempā, kā to varēja sagaidīt, bet tomēr dzīves dārdzība pamazām krit. Dzīves dārdzība Latvijā vēl ir augstāka kā priekškaļa laikmetā, bet pamazām, ja šis acumirkīgais stāvoklis paliks, mēs varam būt pārliecināti, ka pēc ilgāka vai īsāka laika mēs nonāksim pie priekškaļa apstākļiem. Valūtas politika un valūtas kurss ir ļoti plašs un dziļš temats, kuļu arī nevar izšķirt garāmejojot. Mēs acumirkli esam uz ceļa, kas ved uz saimniecisko apstākļu uzlabošanu un dzīves dārdzības pamazināšanu. Kas attiecas uz likumu par mūsu brīvostām, uz ko Bērziņa kungs arī aizrādīja, tad patiesība ir tā, ka saimnieciskā dzīve nevar tikt tik ātri atjaunota, kā mēs to būtu vēlējušies. Zināmam laikam jāpauet, kamēr mūsu vēlēšanās var tikt izpildīta, tur vajadzīgi kapitāli, citādi apstākļi, un ja varbūt kapitāli būtu nākuši, ja brīvostu būtu ierīkojuši, tomēr daudz vairāk mēs nebūtu panākuši, tadēļ ka vajaga savest kārtībā dzelzceļu līnijas, kas atkal prasa daudz kapitāla un laika; tā ka tas ir atkal tāds jautājums, kuļa izšķiršana prasa ļoti lielus kapitālus un kuļu Latvijas valstij ar viņas aprobežotiem līdzekļiem nav iespējams veikt, te jāvelk palīgā ārzemju kapitāli. Līdz šim ārzemju kapitāli bij atturīgi. Acumirkli apstākļi ir labojušies un mēs varam cerēt uz ārzemju kapitālu piedalīšanu Latvijas saimnieciskās dzīves atjaunošanai.

Ar tā saucamo aizliegumu sistemu, par kuļu minēja Buševica kgs, var mazāk panākt, nekā ar muitas tarifu. Visām licencu un aizliegumu sistēmām nav praktisku panākumu un tamdēļ pareizāki, ja visu to normē ar muitas tarifu. Kas attiecas uz Bruža kga referātu, tad man pret viņa referātu nav iebildumu visā visumā, izņemot dažus sīkumus. Muitas tarifa, kā viņš ir pieņēmis beidzamā lasījumā finansu un budžeta komisijā, tomēr ir daži panti, kuļus finanšu ministrija lūdz piepaturēt līdzšinējā veidā. Viens no tādiem pantiem ir muitas uz

Amerikas kviešu bīdelētiem miltiem. Man liekas, ja mēs paši ražojam rudzus un kviešus un ja atļaujam ievest kviešus no ārzemēm ar pavisam niecīgu mūitu, tadā gadījumā Amerikas kviešu bīdelētie milti nav pirmās nepieciešamības priekšmets — viņš ir vairāk luksusa priekšmets un tāpēc uz tā priekšmeta pazemināt mūitu nav nekāda pamata un tāpēc finanšu ministrija lūdz šo pantu atstāt līdzšinējā veidā, jo pazemināt viņu, kā tas paredzēts projektā — nozīmē apmēram 50 miljonu iztrūkumu valsts ienēmumos no muitas.

Prese.

Baltijas savienība un Somija.

„W a b a M a a” raksta 4. maijā: Somijā jau kādus 3 mēnešus notiek cīņas Baltijas savienības dēļ, reiz pat tāpēc draudēja valdības krīze vai vismaz gaidīja ārlietu ministra atkāpšanos. Tagad šī cīņa liekas apklususe.

Kad parakstīja Varšavas līgumu, vācieši sāka zviedru galējā labā presē („Aftonbladet” un „Nya Dagligt Alehand”) agitēt pret Baltijas savienību: Somija nedrīkstot saistīties ar „imperialistisko” Poliju, bet tai jāiestājoties Skandināvijas savienībā un jānoslēdzot militāra konvencija ar Zviedriju,

Tā ka Skandināvijas kulturai piekrit Somijā liela loma, tad dažas somu aprindas piegrieza zināmu vērību šai zviedru laikrakstu propagandai. Brīvprātīgā „Göteborgs Handels och Sjöfartstidning” par šo jautājumu iespieda garāku rakstu, kur ta teica: „Ir taisni neprāts runāt, ka Somija var izvēlēties, ar kuļu valsti noslēgt aizsardzības savienību, vai ar Poliju vai Zviedriju. Skaidri saprotams, ka gadījumā, ja Krievija uzbruku Somijai, Zviedrijai nevarētu Somijai sniegt ne mazāko palīdzību. Tagadējie apstākļi Zviedrijā ir tādi, ka neviens politisks vadonis neuzņemties atbildību par pozitīvu ārējo politiku.”

Šie zviedru ievērojamākā laikraksta vārdi izjauca visas gaisa pilis par Somijas un Zviedrijas savienību. Pēdējā laikā par šo savienību vairs nerunā. Somu konservatīvie, kas ļoti uztraucās par Varšavas līgumu, tagad liekas apmierinājušies. Viņu partijas nesenā sapulcē ārlietu referents izteicās, ka Baltijas valstu savienība būtu ļoti vēlama. Partija tikai prasa, lai šī savienība būtu vēsta vienīgi pret Krieviju, bet ne pret Vāciju.

Glūži savādi bij iemesli, kas pamudināja Somijas zviedru ultranacionālo spārnu pretoties Baltijas savienībai. „Svenska Pressen” paskaidroja: savienība ar Latviju un Igauniju jau tāpēc vien esot neiespējama, ka abas šīs zemes esot krievu gara pilnas, un līdz ko Krievijas apstākļi uzlabojušies, tās atkal pievienojušies Krievijai.

Igaņu ārlietu ministrs šais dienās bija Somijā, lai sagatavotu Igaunijas valsts vecākā apciemojumu. Kā no „Helsingin Sanomat” redzams, igauņu ministrs paskaidrojis somu preses priekšstāvjiem, ka Varšavas līgums nebūt nav Vācijai naidīgs. „Uuzi Suomi” šai gadījumā piezīmēja, ka Somijas, Igaunijas un Latvijas priekšstāvjiem neesot nekādas vajadzības iejaukties poļu un vācu ķildā.

Uz vecā viedokļa palikuši tikai somu socialdemokrāti. Tie nevēlas pievienoties Krievijai, kā to Latvijas socialdemokrāti liekas gribam, bet tie pretojas Baltijas savienībai vienkārsi aiz ta iemesla, lai nedotu saviem pretiniekiem komunistiem jaunu cīņas ieroci pret sevi. Socialdemokrāti runā tikai vispārējās frazēs par Polijas imperialismu un izsaka cerību, ka Somijai neiznāks sadursmes ar Krieviju. Uz to „Helsingin Sanomat” glūži pareizi iebilst, ka kārais austrumu kaimiņš labprāt veršot skatus uz neatkarīgo Somiju. Tagad pat lielvalstis meklējot draugus. Ja Baltijas valstis atšķirtos viena no otras, ta būtu vislielākā vieglprātība.

Šim somu preses domām „Waba Maa” no savas puses piemetina: Nesen noslēgtais vācu un krievu līgums uzskatams par biedinājumu vācu draugiem Somijā. Kā var pamatot cerību, ka Vācija nodrošinās Somijas neatkarību no Krievijas? Vācija tikai tik ilgi pabalstīja Somiju, kamēr ta pate ķildojās ar Krieviju. Tagad, kad Vācija noslēguse ar Krieviju līgumu, visām sentimentalām simpatijām būs jāpazūd „augstāku valsts interešu” labā.

Varbūt vēl ir pārags baumas par vācu un krievu militāro konvenciju un par robežvalstu sadalīšanu starp abām

līgumu slēdzējam valstīm. Tomēr šāda konvencija ir pilnīgi iespējama, ta pilnīgi var ietilpt vācu un krievu imperialismā nolūkos. Tikai jājautā, kad abām valstīm būs tik daudz spēka, lai šo nodomu varētu izpildīt.

Ārzemes.

Dženovas konference.

Dženovā, 7. maijā. Konferences aprindās garastāvoklis šodien ļoti nopiests. Loid-Džordža sarunā ar krievu delegātiem, kā dzird, esot noskaidrojies, ka atbilde uz sabiedroto un neitrālo valstu memorandu būs noraidoša. Loid-Džordžs izteicis nodomu aizbraukt, tiklīdz pēdējās izredzes uz krievu pretināksanu būs zudušas. Bartū sarunā ar franču žurnālistiem uzsvēris, ka ne franči, bet krievi noteikšot aizbraukšanas termiņu. Padomju delegācijai jāskaidrs „ja” vai „ne”, izvairīšanās esot nepieļaujama. LTA.

Kolera Krievijā.

Eilvezē, 8. maijā. (Radio.) No Maskavas pienāk ziņas, ka Krievijā stipri sāk izplatīties kolera, kuļa apdraud visus austrumu apgabalus, dienvidaustrumus, dienvidus, dienvidrietumus un arī Maskavas un Kazanjas novadus. Plosās arī tīfs un bakas. Visus ārstus tūlī pēc universitātes beigšanas mobilizē un ieskaita obligatoriskā divgadējā sarkanās armijas dienestā. LTA.

Māksla.

Oskars Uailds Nacionalā teatrī.

Nacionalā teatrī trešdien un ceturtdien pirmo reiz izrādīs ievērojamā angļu rakstnieka Uailda melodramu „Padovas hercogiene”. Šis lielais stilists un estets ar pāris darbiem jau pazīstams latviešu teatra publikai. (Nacionalais teatrs kā pirmo ar labiem panākumiem izrādīja viņa komediju „Cik svarīgi būt nopietnam”). „Padovas hercogiene” ir augsta stila trāgedija un pilna krāšņas poezijas un dvēseliska smalkuma. Tas ir īsts mākslas baudījums, ko sniedz mums šis ievērojamais dzejas darbs. Prieks, ka tagad tas pieejams arī latviešu publikai.

Nacionalais teatrs. Trešdien, 10. maijā, un ceturtdien 11. maijā jauna luga: Oskara Uailda trāgedija „Padovas hercogiene” jaunā inscenējumā. Galvenās lomās: Lilija Erika, Jānis Ģermanis, Aleksis Mierlauks, Voldemārs Švarcs u. c. — 15. maijā Voldemāra Švarca 15 gadu darbības atzīmes izrāde.

Tirdzniecība un rūpniecība.

Kursi.

Rīgas birža, 1922. gadā 9. maijā.

Zelta franks (0,29032 gr.)	50,00
Amerikas dolārs	258,75 — 258,75
Angļu mārciņa	1129 — 1149
Francijas franks	23,00 — 23,50
Beļģijas franks	21,00 — 21,50
Šveices franks	49,00 — 50,00
Zviedrijas krona	65,50 — 66,50
Norvēģijas krona	47,75 — 48,75
Dānijas krona	54,00 — 55,00
Cehijas krona	5,01 — 5,11
Hoļandes guldenis	98,00 — 99,50
Vācijas marka	0,82 — 0,87
Somijas marka	5,37 — 5,47
Igaunijas marka	0,78 — 0,83
Polijas marka	0,00 — 0,08
Padomes rb.	—
10 rb. zelta	1225,00
Zelts	98/3
Sudraba	00,00
siks	00,00

Valsts krāj- un kredītbanka
J. Friedmanis, K. Bērziņš

Telegramas.

(Latvijas telegramu aģentūras izņemtu telegramas.)

Berlinē, 7. maijā. Papirnaudas izlaidums Vācijā nedēļas laikā pavairojies par 8 miljardiem marku.

Berlinē, 7. maijā. Vācijas ogračī pieprasa algu paaugstināšanu par 75%.

Redaktors: M. Ārons.

Paziņojums.

Plānsu ministra biedrs š. g. 5. maijā apstiprināja statutus

„Baltijas - Krievijas transporta un preču noliktāvu akciju sabiedrība”

kuņas mērķis ir: iegūt Baltijas-Krievijas transporta un preču noliktāvu sabiedrību un paplašināt viņas darbību; transportēt preces kā pa ūdens, tā arī dzelzceļiem, šosejām un arī ar gaisa satiksmes līdzekļiem Latvijā un ārpus tās; ierīkot dažādas noliktavas un uzglabāšanas telpas preču pieņemšanai ar noliktāvu un iekārtošanu atbilstoši izdošanai, saskaņā ar pastāvošiem likumiem, kā arī preču noliktavas, neizdotot minētās apliecības, un izpildīt komisijas uzdevumus preču pirkšanā vai pārdošanā, apdrošināšanā pret visiem gadījumiem, izsniegt pret preču naudas aizdevumus, izdarīt inkasos un visas citas operācijas, kā arī muitas nodokļu nokārtošanu.

Sabiedrības dibinātājs ir: Jekabs Mārtiņš d. Ozols-Jakobsons, dzīv. Rīgā, Suverova ielā № 73.

Sabiedrības pamatkapitāls — 40,000 zelta franku, 400 akcijas pa 100 zelta frankiem.

Valde atrodas Rīgā, Vaļņu ielā № 2. Tirdz. un b. n. pr. A. Kacens. Pr. darbveža A. Zalpēters.

Reņģes muitas nodala.

caurskatījuse kontrabandas lietu № 72 un pamatoj. uz muitas likuma §§ 1045, 1048, 1065, un 1140. nolēma:

1) Benediktu Untuli, Antonu Stašūnu un Adolu Perminu par kviešu miltu ieviešanu Latvijā kontrabandas ceļā sodīt ar simts četrdesmit astoņiem (148) frankiem 60 sant;

2) Aizturētos miltus, svarā 148 kg., konfiscēt un pārdot vairāksolīšanā.

Šis lēmums skatīts par pastudinātu no viņa iesniegšanas dienas „Valdības Vēstnesī” un tādu var pārsūdzēt uz finansu ministrijas vārda triju (3) nedēļu laikā, pie kam pārsūdzību, samaksājot ar 40 sant. zīmognodokli, iesniedzama caur Reņģes muitas nodala.

5. maijā 1922. g. № 1297.

Muitas priekšnieks Simsons. Sekretars R. Kozlovskis.

Tiesu sludinājumi.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnod. pamatojoties uz 1920. g. 18. marta likuma par vienīgo maksāšanas līdzekli, un civ. proc. lik. 2060. un 2062. p. p., ievērojot tirdzniecības un rūpniecības akciju sabiedrības „DAUGAVA” lūgumu un savu lēmumu 1922. g. 28. martā paziņo, ka lūdzēja parādu uz obligācijām:

1) par 5,000 r. 1908. g. 16. maijā zem № 659, apstiprināta uz nekustama īpašuma Rīgā, 1. hip. iec. zem zemes grāmatu reģ. № 287, izd. no Ignata Matīsa d. Oļiņa par labu Elizabetei Aleksandra m. Šutcki, kuļa viņu ir cedējusi blanko;

2) par 5,000 r. 1908. g. 16. maijā zem № 660, apstiprināta uz ta pašā nekustama īpašuma, izd. no ta pašā Ignata Oļiņa par labu tai pašai Elizabetei Šutcki, kuļa viņu ir cedējusi blanko;

3) par 1,000 r. atdalīta no obligācijas dajas par 11,000 r., kuļa atdalīta no obligācijas pirmatnējās vērtības 20,000 r. apstiprinātas 1912. g. 26. oktobrī zem № 3279, uz nekustama īpašuma Rīgā, 1. hip. iec. zem zemes grāmatu reģ. № 287, izd. no Soela Ica Abramā d. Haikina (Haitin) par labu Mozum Abramam Leiba d. Haitam, kurš viņu ir cedējis blanko. Par augšā min. atdalīto daļu 11,000 r. 1915. g. 4. aprīlī ir izgatavots atsevišķs zemes grāmatu dokuments № 5724, par labu Saļjam Šmuela d. Michelsonam, no šīs atdalītās 11,000 r. obligācijas dajas Pauls Nikolaja d. Blaševičs, kā blankocesionārs, augšā min. daļu par 1000 r. ir cedējis Romualdam Brakovskim, par ko 1915. g. 20. jūlijā ir izgatavots atsevišķs zemes grāmatu dokuments № 18289, — ir iemaksājusi tiesas depozītā 11,640 rbj. dēļ augšā minēto obligāciju parāda un procentu dzēšanas.

Tāpēc apgabaltiesas 3. civilnodaja uzaiņina visas personas, kurām būtu tiesības uz augšā aprādīto obligācijām, ierasties tiesā viena mēneša laikā, skaitot no dienas, kad šis sludinājums iespiests „Valdības Vēstnesī”, un saņemt pret minētām obligācijām iemaksātos tiesas depoz. 11,640 rbj. un aizrādā, ka ja šīs personas noteiktā laikā nepieteiksies, obligācijas atzīs par samaksātām un lūdzējam dos tiesību prasīt parāda dzēšanu zemes grāmatā.

Rīgā, 31. martā 1922. g. № 1448. Priekšsēdētāja v. Veidners. Sekretars A. Kalve.

Rīgas apgabaltiesas 1. iecirkņa prietavs paziņo, ka 17. maijā 1922. g. pulksten 10 dienā, Rīgā, lielā Kēniņa ielā № 3, tiks izpārdots Kristiana Grundsteina kustams īpašums,

sastāvošs no grāmatām un dzīvokļa iekārtas, apvērtēta par 12,300 rbj.

Rīgā, 27. aprīlī 1922. g.

Tiesu prietavs Vildans.

Rīgas apgabaltiesas 3. civilnod., pamatojoties uz 1920. g. 18. marta lik. par vienīgo maksāšanas līdzekli un civ. proc. lik. 2060. un 2062. p. p., ievērojot Rīgas hipotēku biedrības lūgumu un savu lēmumu 1922. g. 25. aprīlī paziņo, ka lūdzēja parādu uz obligācijas par 2,000,000 mark. 1918. g. 27. novembrī zem № 370, apstiprinātas uz nekustama īpašuma Rīgā, 1. hip. iec. zem zemes grāmatu reģ. № 2, 191, 962 un 975, un nekustamo īpašumu 3. hip. iec. zem zemes grāmatu reģ. № 2418, izd. no Rīgas hipotēku biedrības par labu austrumu aizdevu kasei (Darlehnskasse „Ost”), — ir iemaksājusi tiesas depozītā deviņi simti astoņdesmit seši tūkstoši četrpadsmit (986,414) rbj. 50 kap. Latv. val. dēļ augšā min. obligācijas parāda dzēšanas.

Tāpēc apgabaltiesas 3. civilnodaja uzaiņina visas personas, kurām būtu tiesības uz augšā aprādīto obligāciju, pieteikties tiesā viena mēneša laikā, skaitot no dienas, kad šis sludinājums iespiests „Valdības Vēstnesī”, un saņemt pret min. obligāciju iemaksātos tiesas depoz. 986,414 r. 50 k. un aizrādā, ka ja šīs personas not. laikā nepieteiksies, parādu atzīs par samaksātu un lūdzējam dos tiesību prasīt parāda dzēšanu zemes grāmatā.

Rīgā, 27. aprīlī 1922. g. № 947. Priekšsēd. v. Veidners. Sekretars A. Kalve.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodaja, saskaņā ar civ. proc. lik. 1958. p. ar šo paziņo, ka 16. maijā 1922. g. min. nod. atklātā tiesas sēdē tiks nolāsīts 4. janvārī 1922. g. Rīgā mirušā Hirša Abramā d. Šmickovič, al. Šmitckevič notariālais testaments.

Rīgā, 29. aprīlī 1922. g. Priekšsēdētāja v. V. Freimanis. Sekrekrētars A. Kalve.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodaja, saskaņā ar civ. proc. lik. 1958. p. ar šo paziņo, ka 16. maijā 1922. g. minētās nodajas atklātā tiesas sēdē tiks nolāsīts 31. martā 1921. g. Melužos, Rīgas Jūrmalā mirušā Andreeva Pētera dēla Zāllit mājas testaments.

Rīgā, 4. maijā 1922. g. Priekšsēdētāja v. Veidners. Sekretars A. Kalve.

Jelgavas apgabaltiesa, uz civ. ties. kārt. 1967., 2011., 2014. un 2079. p. p. pamata, uzaiņina vienu, kam būtu uz 10. novembrī 1919. g. mirušās Ceraukstes pagastā Anas Cirul atstāto mantojumu kādas tiesības, kā mantiniek., legatar., iudikomis., kreditor. un t. t., pieteikt savas tiesības šai tiesai sešu mēnešu laikā, skaitot no sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības Vēstnesī”.

Termiņā nepieteiktas tiesības ieskatīs par spēku zaudējušām.

Jelgavā, 4. aprīlī 1922. g. L. № 414/22. Priekšsēdētāja v. A. Lauke. Sekretars Zandersons.

Jelgavas apgabaltiesa, uz civ. ties. ust. 293., 301. un 309¹. p. p. pamata uzaiņina Dāvi Kaimiņu, kuļa dzīves vieta nezinama, četrus mēnešu laikā ierasties šai tiesai, saņemt norakstus no viņa sievas Lūcijas Kaimiņ iesūdzības raksta viņu laulības šķiršanas lietā un no pieņēmuma, laulības apliecības un uztod savu dzīves vietu Jelgavas pilsētā.

Ja minētā laikā aicinamais neierastos, lietu noliks uz termiņu un izspriedīs bez viņa klātbūtnes. Ja ieradies, bet savu dzīves vietu Jelgavā neuzdos, aicinājumu uz tiesas sēdi un visus pārējos papīrus atstās tiesas kanceļejā.

Jelgavā, 6. aprīlī 1922. g. Priekšsēdētāja v. R. Müllers. Sekretars Zandersons.

Jelgavas apgabaltiesa dara zinamu vispārībai, ka uz šās tiesas nolēmuma 2. martā 1922. gadā ir ieceltis aizgādāns promesošo Kandavas Upaiņu māju īpašnieku Lassas Birkman un Mildas Birkman mantūbai.

Jelgavā, 7. aprīlī 1922. g. L. № 165/22. Priekšsēd. v. A. Lauke. Sekretars Zandersons.

Jelgavas apgabaltiesa, uz 1921. g. 1. februāra lik. par laulību 50, un civ. ties. lik. 339., 366., 348. un 718¹. pantu pamata, ar šo dara zinamu Jēkabam Robertam Grosam (Gru), ka tiesa 25. februārī 1922. g., aizmuguras nosprieda viņa laulību ar Johannu-Liāu Gross, dzim. Struņķis, izšķirt.

Jelgavā, 5. aprīlī 1922. g. Priekšsēdētāja v. R. Müllers. Sekretars Zandersons.

Jelgavas apgabalt. reģ. nodaja, pamatojamās uz civ. ties. lik. 1460¹. p. paziņo, ka minētā tiesa, civilnodajas 3. aprīlī 1922. g. atklātā sēdē nolēma reģistrēt „Sentenes pagasta savstarpējo uguns-apdrošināšanas biedrību, ievēdot viņu kooperatīvu sabiedrību reģistra pirmajā daļā.

Biedrības valdes sēdekļs atrodas Sentenes pagasta namā.

Jelgavā, 4. aprīlī 1922. g. Reģistr. nod. pārz. tiesn. R. Müllers. Sekretara pal. v. I. D. Lešinskis.

Jelgavas apgabalt. reģ. nodaja, pamatojamās uz civ. ties. lik. 1460¹. p. paziņo, ka minētā tiesa, civilnodajas 3. aprīlī 1922. g. atklātā sēdē nolēma reģistrēt „Sentenes pagasta savstarpējo uguns-apdrošināšanas biedrību, ievēdot viņu kooperatīvu sabiedrību reģistra pirmajā daļā.

Biedrības valdes sēdekļs atrodas Sentenes pagasta namā.

Jelgavā, 4. aprīlī 1922. g. Reģistr. nod. pārz. tiesn. R. Müllers. Sekretara pal. v. I. D. Lešinskis.

Brūņošanas pārvalde ar šo izsludina 7. jūnijā 1922. g. mutiskus un rakstiskus TORGUS uz armijas vajadz. neder. 10 g. smag., 12 g. viegl. automob. un 4 g. motocikļiem. Tuvākas ziņas par pārdodamām mašīnām saņemamas brūņošanas pārvaldes apgādības daļā, Nikolaja ielā № 10/12, tieja no Elizabetes ielas. Mašīnas apskatāmas arsenalā, Helenes un Valmieras ielu stūrī (bij. Bail. vagonu fabr.), katru dienu, izņemot svētdienas no pulkst. 10—12 d. Pirkšanas piedāvājumi, nomaksāti ar zīmognodokli (katra loksne 20 rbj. — atbildei 20 rbj.), slēgtās aploksnēs ar uzrakstu „Uz torgiem 7. jūnijā”, iesūtāmi līdz 7. jūnijam š. g., pulkst. 9,30 no rīta, brūņošanas pārvaldē. Torgos, kā rakst. tā mutisk. tiks pieļauti un piedāv. atzīti no pers., kuļas iemaks. brūņoš. pārv. 10,000 Latv. rbj. drošīb. naudas no katras mašīnas.

IZŪTRUPĒS 1) 10. maijā š. g., pulkst. 10 no rīta, Dzirnava ielā № 153/155, eksprešu noliktavā: pianino, daž. mēbeles, velospedu un daž. citas lietas. 2) 10. maijā š. g., pulkst. 12 dienā, lielā Nevas ielā № 19, klavieres (liģeli), 9 skapļus, 8 gaidus, 2 trepes un citas mēbeles, kapara katlus un citus ķēķa piederumus. Pilsētas ūtrupnieks K. Urbans.

Liepājas apgabaltiesa, saskaņā ar savu lēmumu 3. aprīlī 1922. g., uz Emmas Selle, dzim. Bauzer, lūgumu un pamatojoties uz civ. proc. lik. 293., 301. un 309¹. p., pamata, uzaiņina atbildētāju Johanu-Augustu Sellu, kuļa dzīves vieta nezinama, četrus mēnešu laikā ierasties šai tiesai, saņemt norakstus no viņa sievas Emmas Selle iesūdzības raksta, viņu sūdzības lietā un uztod savu dzīves vietu Liepājas pilsētā.

Ja minētā laikā aicinamais neierastos, lietu noliks uz termiņu un izspriedīs bez viņa klātbūtnes, ja ieradies, bet savu dzīves vietu Liepājā neuzdos, aicinājumu uz tiesas sēdi un visus pārējos papīrus atstās tiesas kanceļejā.

Liepājā, 10. aprīlī 1922. g. № 304/22. Priekšsēdēt. b. V. Bienerštams. Sekretara v. I. B. Zumbergs.

Jelgavā apgabalt. reģ. nodaja, pamatojamās uz civ. t. lik. 1460¹. p. paziņo, ka minētā tiesa, civilnodajas 10. aprīlī 1922. g. atklātā sēdē nolēma reģistrēt Elkšņu pagasta patērtāju biedrību „Mežgale”, ievēdot viņu kooperatīvu sabiedrību reģistra pirmajā daļā.

Biedrības valdes sēdekļs atrodas Elkšņu pagastā, Urvu mājās.

Jelgavā, 11. aprīlī 1922. g. Reģistr. nod. pārz. tiesn. R. Müllers. Sekretara pal. v. I. D. Lešinskis.

Rīgas apgabaltiesas Rīgas apriņķa tiesu prietavs paziņo, ka saskaņā ar Rīgas apgabaltiesas III. civ. nod. spriedumu, 15. maijā 1922. g., pulksten 11 dienā, Ogres miestā, izpārdos Jāņa Ozoliņa kustamu mantu, sastāvošo no diviem brūniem zirgiem, novērtētu par 35,000 r.

Tiesu prietavs A. Ozoliņš.

Citu iestāžu slud. Darba ministrija izsludina 13. maijā 1922. g., pulksten 10 no rīta

KONKURSU uz remontu darbiem Latvijas neredzīgo institūtā, Strazdmuižā.

Izvedami viena mēneša laikā jumtu darvošanas, krāsošanas, logu, durvju un grīdas izlabošanas, siltuma griestu nostiprināšanas un citi darbi.

Uzņēmējiem, kuri vēlas konkurēt piedalīties, iesniedz darba ministrijā (Nikolaja ielā № 26, dz. 11) darba aprakstu un noteikumus.

Piedalīties ko kursā var: 1) rakstiski, iesniedzot ar 40 rbj. zīmognodokli nomaksātus pedāvājumu valsts valodā darba ministrijai slēgtās aploksnēs ar uzrakstu: „Uz remontu darbu konkursu” līdz š. g. 13. maijam, pulksten 10 rītā un iemaksājot 10,000 rbj. drošības naudas;

2) mutiski, iesniedzot līdz tam pašam laikam ar 20 rbj. zīmognodokli nomaksātu paziņojumu darba ministrijai par vēlēšanos piedalīties konkursā un iemaksājot 10,000 rbj. drošības naudas.

Viens persona nevar piedalīties konkursā ir mutiski ir rakstiski.

Departamenta vice-direktora vietā G. Stengrevics, Pensiju un sociālās apgādības nodajas vadītāja vietā G. Ansabergs.

Jūrnieceības departaments izdos 20. maijā 1922. g., p. 12 dienā mazākprasītājiem Rīgas eksportostas noliktavas Nr. 4 jaunbūves darbus.

Piedāvājumi, nomaksāti ar attiecīgo zīmognodokli, iesniedzami slēgtās aploksnēs tehniskai daļai Nikolaja ielā № 1-a 20. maijā š. g. līdz pulksten 12 dienā.

Sacensībā varēs piedalīties darbinieji, kuri būs iemaksājuši drošības naudu 100,000 rbj.

Tuvākus paskaidrojumus izsniegs katru dienu no pulksten 12—14.

Iespriests valsts tipogrāfijs.

Lielstraupes pag. valde, Valmieras apriņķī, ar šo dara zināmu, ka sākot ar 15. maiju š. g., Lielstraupes pagasta namā atvērs „dzimtsarakstu nodala” ar darbības rajonu — Lielstraupes pagasts. Lielstraupē, 8. maijā 1922. g. Pagasta valde.

Suntažu pagasta valde, Rīgas apriņķī, dara zināmu, ka sākot ar 1. maiju š. g., Suntažu pagastā ir atvērta „dzimtsarakstu nodala”, ar darbības rajonu — Suntažu pagasts. Nodala atrodas valdes telpās — pagasta namā. Pasta adrese: caur Mālpili. Suntažos, 4. maijā 1922. g. № 292. Pagasta priekš. v. J. Rozīts. Darbvedis M. Bleija.

Ļaudonas pagasta valde, Cēsu apr., paziņo, ka sākot ar 1. maiju 1922. g., ir atvērta „dzimtsarakstu nodala” ar darbības rajonu — Ļaudonas-Odzienas un Šavienes pagasts. Nodala atradīsies Ļaudonas miestā, Aleksandra ielā № 16. Katras nedēļas pirmdienās un sestdienās, izņemot svētku dienas, no pulksten 10—2 dienā tiks izdarīta dzimšanas un laulību reģistrācija, bet pirmdienās, trešdienās un sestdienās miršanas reģistrācija. Ar dzimtsarakstu nodajas atvēršanu dzimtsarakstu nodala reģistrācija Ļaudonas, Ļaudonas-Odzienas un Šavienes pagastu iedzīvotājiem ir obligatoriska.

Ļaudonā, 5. maijā 1922. g. № 731. Pagasta priekšnieks A. Zosors. Darbvedis P. Sarevič.

Rēzeknes karantīnas pārzinis izdos mutiskus torgos rudzu maizes, baltmaizes un svaigas liellopa gaļas piegādāšanu

karantīnas vajadzībām, la kā no 15. maija līdz 1. augustam 1922. g.

Personas un organizācijas, kuļas vēlētos minētās piegādāšanas uzņemties, var piedalīties torgos mutiski un rakstiski, iesniedzot rakstiskus piedāvājumus slēgtās aploksnēs, nomaksātus ar 40 zelta santīmu zīmognodokli, līdz mutisku torgu sākumam.

Torgu notiks Rēzeknes bēgļu karantīnas pārzīga kanceļejā 13. maijā š. g., pulksten 10 rītā, pirmie par maizes un baltmaizes un orie par liellopa gaļas piegādāšanu.

Tuvāki noteikumi ieskatāmi Rēzeknes bēgļu karantīnas pārzīga kanceļejā, parastā darba laikā, pie darbveža.

Rēzeknē, 3. maijā 1922. g. 8859. Karantīnas pārzinis Karlovics.

Rīgas apriņķa ceļu inženieris 18. maijā š. g., pulksten 10 rītā, Gogola ielā № 3, istabā 413, izdos vairāksolīšanā zāļu plaušanai šosējus brīvzemī

uz Rīgas — Ope, Engelhardtā un Jelgavas šosejām, Rīgas apriņķa robežās.

Tuvākas ziņas no p. 11—1 dienā. 2

Rīgas kaļa apr. priekšnieks izsludina par nozudētu karaklausības apliecību zem № 2849 14. augustā 1922. g., izdotu no Rīgas zirgu depo priekšnieka uz Jura Miķeļa d. Rauch vārda.

Daugavpils muitas nodala ar šo paziņo, ka Daugavpils muitas nod. dajas telpās, Maskavas ielā № 23, 23. maijā 1922. g., plkst. 10 rītā pārdos atklātā vairāksolīšanā pret tūlītēju samaksu sekošās mašīnas zirgu ar aizlūgu un ratiem, zābaku šķērs, sieviešu matu ķemmes, sieviešu un vīriešu zeķes, kabatas lakatīnus, vīriešu bikses, kokvilnas audumus, drēbju krāsas zīlums, cūku sarus, fotogrāfa aparātu, šarīnu, kukurs un citas lietas.

Pārdodamie priekšmeti apskat. ūtrupnieka dienā.

5. maijā 1922. g. Nod. priekšn. v. i. E. Zilberts. Sekretars R. Steins.

Ventspils virsmežniec. robežās no jūras izskaloto valsts baļķu stāp, atrodas daļa

privatām personām piederošu baļķu,

kamdej virsmežniecība uzaiņina pārdot īpašniekus, divu nedēļu laikā no izsludināšanas dienas „Valdības Vēstnesī”, ierasties virsmežniecības kanceļejā un iesniegt pierādījumus par baļķu piederību. Pēc tam leibidūmi netiks ievēroti, bet baļķus pārdos un naudu ieskatīs valsts ienākumos.

Ventspili, 4. maijā 1922. g. 3. Ventspils virsmežniecība.

Dažādi sludināj.

Liepājas-Rīzupes dzelzceļu sabiedr. valde, ar šo paziņo, ka uz 13. maiju š. g. nosacīto ģenerālsapulci akcijas nav pieteiktas vajadzīgā daudzumā, kadēj publicēta „Valdības Vēstnesī” № 84.

kārtīga ģenerālsapulce notiks 27. maijā š. g., pulkst. 12 dienā, un akciju pieteikšanu pieņems līdz 24. maijam š. g. Valde.

Strenču miesta valde izsludina par nederīgu nozaudētu kara klausības apliecību, izdotu no Valķas apriņķa komandanta 1920. g. 31. janvārī zem № 1099, uz Strenču etapa komandanturas vec rakstveža Eduarda Adama d. Berga vārdu, kuļš atvaļināts no kara dienesta līdz turpmākam rīkojumam kā Strenču pamatskolas skolotājs.

Pazaudēta augstskolas studijas grāmatīca zem № 2244 uz M. Miķelson vārda.

Rīgas kaļa apriņķa priekšnieks izsludina par nozudētu karaklausības apliecību zem № 9480 17. janvārī 1922. g. izdotu no auto oivliona komandiera uz Jāņa Eduarda d. Tulveta vārda.

Likumu un valdības rīkojumu krājuma 1922. gada 7. burtnica iznākuse un dabūjama valsts spiestuvē, pili, 1. istabā, kur arī vienīgi jāgrūžas ar pieprasījumiem.

Maksā bez piesūtišanas 18 rbj. ar piesūtišanu 20 rbj.

Saturs: 74) Likums par darba liku.

75) Likums par konvenciju (un pale konvencija) attiecībā uz Adanu sala neapcietināšanu un neitralizāciju.

76) Pārgrozījumi likumā par valsts budžetu.

77) Likums par algas izmaksu apsardzības resora darbiniekiem iestāžu likvidēšanas vai amatu skaita samazināšanas gadījumos.

78) Noteikumi par pārbauījumu komisijas locekļu atalgojumu.

79) Noteikumi par valstij piederošo zemkopības ministrijas pārzīgā esošo lauksaimniecības un citu mašīnu likvidāciju.

80) Instrukcija kaļa zaudējumu komisijām par Latvijas kaļaspēka nodarīto zaudējumu lietu caurskatīšanas, atbildības piespriešanas un izsniegšanas kārtību.

Samaksas zīmju grāmatīnas pēc „Valdības Vēstnesī” № 187., no 22. augusta š. g. publicēto rīkojumu par traktieru, kafejnicu, konditoreju un viesnīcu apgrozījumu nodokli dabūjami Valsts tipogrāfijs, pili № 3 par 9 rbj. grāmatīnā.

Latvijas Satversmes Sapulces 1922. g. 24. marta kopsēdē pieņemtais

Likums par darba liku atsevišķ. eksemplāros izkāršanai darbinieku dabūjams

Valsts tipogrāfijas kantori, Rīgā, pili № 1.

Maksā bez piesūtišanas 150 kap. gab.

Nacionālais teatrs.

Trešdien, 10. maijā, pulkst. 1/8 vakarā. Pirmo reizi:

Badovs fiercogiene. Oskara Uālda dramā 5 cēloņos.

Ceturtdien, 11. maijā, pulkst. 1/20 vakarā

Badovs fiercogiene.